

„Ставайте, братя, на оржие
мало и голѣмо за нашѣтѣ милѣ
свободж! . . .

Нека никой не мисли, чи свободж
се добива безѣ кръвь! . . .

Нека всѣки запише дълбоко
въ сърдцето си —

Свободж или смърть! . . .

Нека никой не чѣка отѣ другиго
да го освободи. Нашѣтѣ свободж
отѣ насѣ зависи“.²³

Апелѣтъ, въ който Раковски съ право носити титулѣ *народенѣ войвода*, буди съзнанието за борба противѣ „безчестното робство“ и е първиятъ идеенѣ изразителѣ за масова революция. Още по-ясно Раковски опредѣля своя новѣ методѣ на борба, като пише въ 1864 г.:

„Начялото и конечното ми решение е за откритѣ борбѣ съ турското правителство чрѣзѣ прѣсѣжѣ и сабѣжѣ“.²⁴

И водачѣтъ се реши да събира сили за организиране масовата народна съпротива. Но съ такива сили той разполагаше ли?

Около него сѣ знаменититѣ хайдутѣ: П. Хитовѣ, Филипѣ Тотю, Хаджи Димитърѣ, Сте-